

پرسش ۹۸: ائمه‌ی معصوم در قرآن کریم.

السؤال ۹۸: يقال إنّ الأئمة المعصومين (ع) جاء ذكرهم في القرآن، هل هذا صحيح؟ وإن كان صحيحاً هل من الممكن إرسال أحد الآيات القرآنية التي ذكروا فيها؟

المرسل: ميساء جعفر السعدي

گفته می‌شود که ائمه‌ی معصوم(ع) در قرآن یاد شده‌اند، آیا این موضوع صحّت دارد؟ و اگر درست باشد، آیا ممکن است یکی از آیات قرآن که ائمه(ع) در آن ذکر شده‌اند را بیان فرمایید؟

فرستنده: میسا جعفر السعدي

الجواب: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الائِمَّةِ وَالْمَهْدِيِّينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا.
هذا آيات ذُكر فيها الأئمة(ع):

پاسخ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ الائِمَّةِ وَالْمَهْدِيِّينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا.
آیات زیر، آیاتی هستند که ائمه(ع) در آنها ذکر شده‌اند:

(وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّيْ حَكِيمٌ) ([357]), ([358]).

«وَأَن در أُمِّ الْكِتَابِ است در نزد ما؛ كتابی ارجمند و حکمت‌آمیز» ([359]).

(قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيْ مُسْتَقِيمٌ) ([361]), ([362]).

« گفت: این راهی است که به من منتهی می‌شود » ([363]، ([364]).

(وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا) ([365])، ([366]).

« و رحمت خویش را به آنها ارزانی داشتیم و به آنها سخن نیکو و آوازه‌ی بلند دادیم

. ([367]، ([368])).

(وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ) ([369]).

« و همه را پیشوایانی ساختیم که به امر ما هدایت می‌کردند، و انجام دادن کارهای نیک و برپایی داشتن نماز و دادن زکات را به آنها وحی کردیم و همه پرستنده‌ی ما بودند » ([370]).

(وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ) ([371]).

« از میان آنان، پیشوایانی پدید آوردیم که چون صبوری پیشه کردند و به آیات ما یقین داشتند، با فرمان ما به هدایت مردم پرداختند » ([372]).

(إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْهِمْ الصَّلَاةُ وَإِيمَانُهُمْ الْزَكَةُ وَهُمْ رَاكِعُونَ) ([373]).

« جز این نیست که ولی شما خداوند است و فرستاده‌ی او و مؤمنانی که نماز می‌خوانند و همچنان که در رکوع‌اند انفاق می‌کنند » ([374]).

وَهَذِهِ آيَةٌ فِيهَا ذُكْرٌ عَلَىٰ (ع) وَأَعْدَائِهِ (لَعْنُهُمُ اللَّهُ): (وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيْكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنْتُمْ وَلَكُنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ) ([375]).

این هم آیه‌ای است که در آن ذکر علی (ع) و دشمنانش (که خداوند لعنتشان کند) آمده است: «و بدانید که فرستاده‌ی خدا در میان شما است. اگر در بسیاری از امور از شما فرمان ببرد به رنج می‌افتد؛ ولی خداوند ایمان را محبوب شما ساخت و آن را در دل‌هاتان بیاراست و کفر و فسق و عصيان را در نظرتان مکروه گردانید؛ اینان، همان راه یافتگان اند» ([376]).

4- [357] الزخرف:

[358]- عن أبي عبد الله (ع) وقد سأله سائل عن قول الله عزوجل: (وَإِنَّهُ فِي أُمّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّيْ حَكِيمٌ) قال: (هو أمير المؤمنين) بحار الأنوار: ج 32 ص 210. (المعلق).

4- [359] زخرف:

[360]- شخصی از ابو عبد الله (ع) در خصوص این سخن خداوند متعال «وَإِنَّهُ فِي أُمّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّيْ حَكِيمٌ» (و آن در ام الكتاب است در نزد ما: کتابی ارجمند و حکمت‌آمیز) سوال کرد. فرمود: «**این کتاب، امیر مؤمنان** (ع) است». بحار الانوار: ج 23 ص 210.

41- [361] الحجر:

[362]- عن أبي حمزة الشمالي، عن أبي عبد الله (ع)، قال: سأله عن قول الله عزوجل: (هَذَا صِرَاطٌ عَلَيْ مُسْتَقِيمٌ) قال: (هو والله علي (ع) هو والله الميزان والصراط المستقيم) مختصر بصائر الدرجات - للحسن بن سليمان الحلبي: ص 68. (المعلق).

41- [363] حجر:

[364]- از ابو حمزه‌ی ثمالي روایت شده است که گفت: از ابو عبد الله (ع) در خصوص این سخن خداوند عزوجل «**قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيْ مُسْتَقِيمٌ**» (گفت: این راهی است که به من منتهی می‌شود) پرسیدم، فرمود: «**بِهِ خَدَا قَسْمٌ، عَلَىٰ (ع)** است. به خدا سوگند، او میزان و صراط مستقیم است». مختصر بصائر الدرجات-حسن بن سليمان حلی: ص 68.

50- [365] مريم:

[366]- عن أبي بصير، عن الصادق (ع): (وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيْهِ)، يعني علياً أمير المؤمنين (ع)) بحار الأنوار: ج 59. (المعلق).

.50 - مريم: [367]

[368] - از ابو بصیر از امام صادق(ع) در مورد «وَجَعْلَنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيْهَا» نقل شده است که فرمود: «منظور، امیر

المرمنین علی(ع) می باشد». بحار الانوار: ج 63 ص 59

.73 - الانبياء: [369]

.73 - انبیا: [370]

.24 - السجدة: [371]

.24 - سجده: [372]

.55 - المائدة: [373]

.55 - مائدہ: [374]

.7 - الحجرات: [375]

.7 - حجرات: [376]